

Fyzika v době megalitů

Mnohé prehistorické pracovní aktivity zaniklých kultur byly evidentně motivovány snahou využít poznatky o attributech statické elektřiny.

V průběhu více než dvaceti let jsem zrealizoval stovky experimentů, které byly ve většině případů motivovány snahou odhalit důvody a příčiny nedostatečně osvětlených a ne vždy přesvědčivě vysvětlených pracovních činností dávných civilizací. Při těchto pokusech jsem dospěl ke zjištění, že mnohé prehistorické pracovní aktivity zaniklých kultur byly evidentně motivovány snahou využít poznatky o attributech statické elektřiny. Ani v odborných publikacích jsem se nedozvěděl žádné informace o škále následně zjištěných vlastností statické elektřiny. Nelze tedy vyloučit, že ani do současnosti nebyly nikde publikovány. Z tohoto důvodu připouštím, že by se mohlo jednat o zcela nové poznatky.

Čtyři pravděpodobně dosud nepublikované vlastnosti statické elektřiny ukázaly na motiv realizace mnoha megalitických a sakrálních staveb. Bez spojitosti s těmito novými poznatky o vlastnostech statické elektřiny nebylo možné přesvědčivě a logicky vysvětlit mnohdy zdánlivě zbytečné stavební aktivity našich předků. Při odůvodňování vzniku mnoha staveb naší historie si historici i archeologové často vypomáhali všemohoucím souslovím „rituální“, či „kalendářní důvod“.

Všichni badatelé, či vědci, kteří se „opovážili“ spojovat vědomosti dávných kultur s novodobými fyzikálními poznatky o energiích, byli mnohdy v oboru všeobecně uznávanými kapacitami zesměšňování a puncování kacírským cejchem učebnicové nevědomosti.

Predestřené čtyři vlastnosti statické elektřiny nejsou však ani zdaleka spásou pro všechny obtížně vysvětlitelné záhady naší historie. V některých případech nové poznatky o vlastnostech hmoty ve spojitosti s nábojem statické elektřiny umožňují vysvětlit stavebních záhad historie pouze částečně, což nám nepřímo napovídá, že dosud nezjištěných vlastností statické elektřiny může být podstatně více.

Je nade vsí pochybnost, že při vysvětlování motivů vzniku mnoha složitějších, ale i těch nejjednodušších dávných staveb, dochází k nesprávné interpretaci některých částí historie. Je tedy nezbytné posuzovat logické důvody vzniku předmětných staveb v kontextu s novými fyzikálními poznatky, z čehož vyplyne fakt, že nevědomost, resp. „vědomost“ zaniklých kultur předčila v mnoha sférách historie poznatky novodobé.

„Rituální dogmata“ bude nutno nahradit novými energetickými poznatky, čímž vytvoříme

v některých historických etapách nejen reálný obraz vývoje světových kultur, ale také „odrazový můstek“ pro další výzkum.

Zde ale často vzniká již výše predestřená „vědecká“ překážka, která mnohého zájemce o moderní výzkum odradí. Tou překážkou, která psychologicky svazuje myšlení mnoha po pravdě prahnoucích badatelů, jsou skeptici. Skeptici, ve snaze se zviditelnit, nelze-li toho dosáhnout na poli vědy jinak, zastávají funkci vědeckých inkvizitorů. Být skeptikem je velice snadné, na nové myšlenky lze paušálně odpovídat: „Nelze posuzovat to, co nelze dát do souvislosti se známými skutečnostmi.“ Odmítají respektovat fakt, že všechna nová poznání se ve většině případů nacházela za mantinely známých skutečností.

Erich von Däniken

Zarmoutilo mne například, když skeptici v České Republice udělili bludný balvan Erichu von Dänikenovi. I kdyby Däniken nepřinesl ve své tvorbě ani jednu zásadně převratnou myšlenku, učinil pro propagaci historie více, než všichni čeští inkvizitori. Být skeptikem Däniken svým rozsáhlým dílem inspiroval ve světě statisíce badatelů - tisíce jiných si zásluhou jeho práce zvolili svůj životní badatelský obor. A v neposlední míře po staletí opomíjené Dänikem popsané historické památky v současnosti téměř praskají pod nátlakem zvědavých turistů ve švech. Däniken ve svých spisech dokonale a poutavě popsal megalitickou kulturu. Literární díla Ericha Dänikena novými myšlenkami vysoce převyšují spisy jiných autorů, ve kterých se neustále opakují informace mnohokrát publikované.

Prostudoval jsem všechny spisy Ericha von Dänikena a mohu konstatovat, že jsem získal více znalostí o megalitech, než bych získal osobní návštěvou míst, která popisuje. Podobných případů je více, nebudu se jimi zde zabývat, bludný balvan pro Ericha von Dänikena pokládám za křivdu nejvyšší.

Skeptikům nemohlo vadit, jak pan Däniken popisuje megalitickou kulturu, pravděpodobně nesouhlasili pouze s jeho názorem, že ji nemohla vytvořit učebnicová civilizace, že dávné kultury získaly informace z vesmíru od kultur vyspělejších. A zde se nachází jablko sváru, skeptici uznávají současný výklad historie, pan Däniken, stejně jako logicky uvažující lidé, jej neuznává. Je přece lhostejné, odkud dávné kultury získaly informace, skutečnost je taková, že odněkud je získat musely. Názor pana Dänikena, že dávné kultury mohly

získat informace z vesmíru, nelze hodnotit jinak, než jako tvůrčí myšlenku. Případné pochybnosti o kosmonautech z jiných planet mohou podněcovat k zamýšlení o jiných eventualitách.

Podstatou v literárním díle pana Dänikena není pouze získání zdroje informací, ale celá megalitická kultura.

Reagovat na názor pana Dänikena pouhým udělením bludného balvanu se jeví jako diletantsky neúrovňové. Od vědců veřejnost očekává, že své rozhodnutí vědecky a přesvědčivě zdůvodní.

Pokud skeptici uvažují tak, že lidé buď došli současně po celé Zemi statisíce megalitů, jak je uvedeno v historii (pro účely rituální a kalendářní), pouze se tím kompromitují, stejně jako archeologové. Pokud nebude vysvětleno jakými nástroji byla opracována nejtvrďší hornina diorit, pokud nebude experimentem prokázáno, že lze lidskou silou a tažnými lany přesunout celistvý blok horniny o hmotnosti jednoho tisíce tun na vzdálenost dvou kilometrů, pokud nebude vysvětleno, jakým způsobem lidé mezi sebou komunikovali, když ve stejné době po celé Zemi buďovali megalitické stavby zcela stejného druhu, není možné úvahy pana Dänikena jednoznačně a kategoricky zpochybnit. V tomto případě dopadl zamýšlený předpoklad skeptiků přesně naopak. Udělením bludného balvanu Erichu von Dänikenovi docílili stavu, že veřejnost začala o soudnosti skeptiků pochybovat.

* * *

Nová poznání o statické elektřině, která vyplynula z výzkumu megalitů, se jeví jako velká nápověda nejen pro výzkum dávných kultur, ale také pro více dalších oborů. Navíc lze očekávat další poznatky o neznámých vlastnostech statické elektřiny.

Připomínám význam čtyř uvedených atributů statické elektřiny, které v desítkách článků popisují na <http://www.miroslavprovod.com>.

- 1) Každá hmota má náboj se třemi energetickými složkami (aura, zóny, interzóny).
- 2) Kontaktem aury dvou nebo více nábojů splynou náboje v jeden náboj společný se společnými energetickými složkami.
- 3) Splnutím nábojů v jeden společný dochází k pozvolnému vyrovnání jejich energetických potenciálů.
- 4) V průběhu vyrovnání energetických potenciálů dochází mezi náboji současně k přesunu chemických vlastností.

Miroslav Provod, říjen 2010